21/03/2025

Света архијерејска литургија у манастиру Острог, богослужио Митрополит Јоаникије



Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско – приморски г. Јоаникије служио је Свету архијерејску литургију у манастиру Острог уз саслужење игумана и братије манастира Острог као и свештеника Ивана Васића.

Високопреосвећени владика бесједу је почео тако што нас је увео у сутрашњи празник Светих четрдесет мученика Севастијских и Светих мученика Момишићких.

„Велики је празник Светих мученика и он нам служи као орјентир у току године. Он дијели зиму и прољеће, обиљежава годину и обиљежава и наш живот и наш подвиг. Свети мученици Севастијски, а са њима и новопрослављени Свети мученици Момишићки увијек се прослављају у току Васкршњега поста прије васкрсења Христовог. Севастијски мученици се поштују у цијелој православној васељени. Тај празник одавно је, њихов

празник, њихов спомен је из давних времена, а Свети мученици Момишићки су из новијих времена, они су недавно кановизовани, али су послије свога страдања у турско доба они стално били спомињани и обновљен је Храм у Момишићима Светога Георгија“ – истакао је Митрополит.

Говорећи о вјери светих четрдесет мученика Севастијских, Владика је рекао да је то нама примјер дивљења, јер су они били војници безбожнога цара Ликија, али иако узорни римски војници, ипак су више били војска небеска и жељели су да у свему извршавају закон Господњи и да посвједоче свету православну вјеру, не само добрим мислима, ријечима и дјелима, него и својим животом. „Таква је иначе била вјера првих хришћана. Бити хришћанин у та времена гоњења Цркве Божије, значило је увијек бити спреман на смрт за Христа; имати ту спремност да у сваком моменту пострадаш за Христа.“

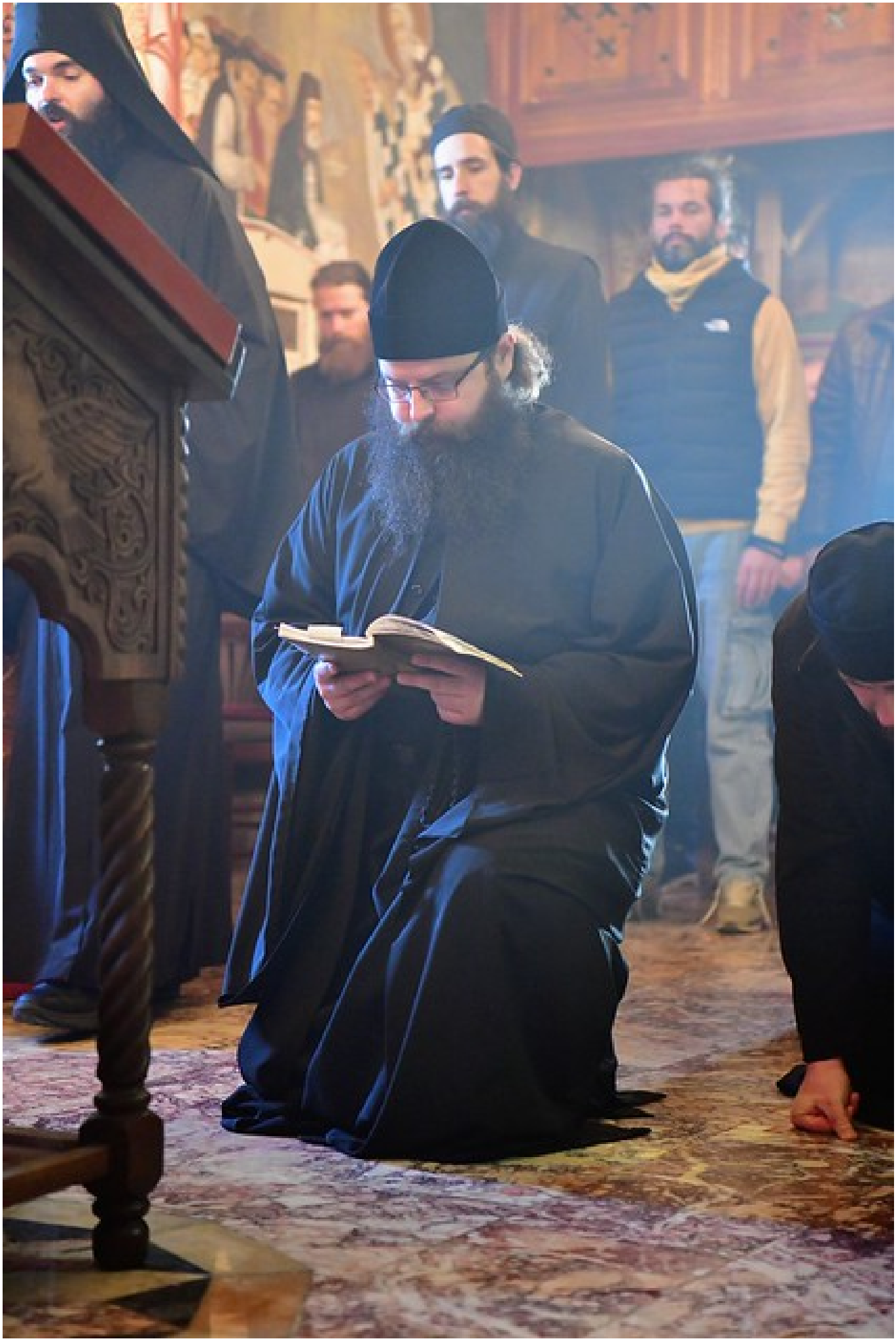
Митрополит Јоаникије је навео да међу светима има и оних који су се крстили тек као одрасли људи, јер су их родитељи покушавали у дјетињству заштитити од гнијева безбожних владара. Истакао је да од Светих мученика Севастијских видимо да су имали вјеру и као мученици које славимо појединачно, као што су на примјер: Свети Димитрије, Свети Теодор Стратилат који су лично, сами иступили пред безбожне владаре и исповиједили своју вјеру. Мученицима који су вјеру исповиједили заједно, који су били једномишљеници и једнодушни, Господ им је дао много снаге и такву одлучност да се супротставе безбожном цару – у овом случају цару Ликију који је био рођак цара Константина, али који је, за разлику од Константина – великог хришћанина кога су називали и новим апостолом, остао у безбожном блату. И послије Миланског едикта ,паганство се вратило са царем Јулијаном-крвожедним гонитељем хришћана.

„Међутим, ови Свети мученици Севастијски су савладали и цара Ликинија и сву злобу и пакост и паганство и мрак незнабожачки и сву злобу демонску и људску – својом одважношћу и свијетлом вјером. Дивимо се њиховим страдањима. Има нешто дирљиво, један детаљ који се увијек помиње када говоримо о Светим мученицима Севастијским. Један се нажалост покајао. Било је велико страдње, били су бачени у ледено језеро, зима, цијелу ноћ, а тамо су били загријали бању коју су мученици могли гледати из језера како је пријатно бити у тој бањи па се, нажалост, један од њих поколебао, али један стражар, који је до тада био паганин, незнабожац, видио је како вијенци небески падају на мученике који су остали вјерни и он је пожелио да стекне такав вијенац славе Божије, као и мученици. Он је то исповиједио и пострадао са осталих тридесет девет мученика, а онај један се поколебао и

нажалост остао без тога вијенца и остао без вјечне славе Божије. Дакле, имамо и ту једну опомену – слабости људске су увијек присутне. Имамо оне који су у стању да уз помоћ милости Божије савладају слабости, а они који се поколебају у милост Божију и Божију помоћ они лако могу да отпадну у сваком моменту. Ето, тај је био хришћанин, па се одрекао, а овај је био незнабожац, па је исповидио Христа, повјеровао, пострадао и уврстио се заједно са ових тридесет девет и испунио и тај свештени број четрдесет мученика Севастијских.“

„Заправо, свети мученици се сједињују са Христом, са Христовим страдањима и Христовим крстом који им и даје моћ и побједу васкрсења и ево у току овога поста када прослављамо Свете мученике Господње, имамо образац како треба живјети. Треба увијек се кријепити светом вјером православном, увијек мислити на своје спасење, увијек се борити против гријеха, е да би се уселила у нас милост Божија и сила свете вјере православне, сила Христова, да бисмо се сјединили са Христом и онда нема чега да се бојимо и када смо са Христом, као што су хришћани говорили ко ће против нас и нарочито кад смо заједно и кад једни друге подржавамо у томе је велика моћ. Ако појединачно имамо сви слабости, али у заједници када смо једномислени, када смо једнодушни, а и то треба да постигнемо у току овога поста и јединство вјере и силу духа, онда смо у стању да превазилазимо своје слабости и да увијек идемо напријед и увијек прослављамо име Божије Оца и Сина и Светога Духа сада увијек и у све вијекове“- закључио је Митрополит Јоаникије пожеливши брату у Христу Луки, новом послушнику острошке обитељи да му Господ, Свети Василије Острошки и Свети Лука дају да узнапредује духовно, да се просвијетли и ојача на монашком путу којим жели да крене.

Лана Остојић



mitropolija.com